

KWK Miechowice

Historia

Zakład Górniczy działający w bytomskiej dzielnicy Miechowice (do 1945 roku pod nazwą Preussengrube), który funkcjonował jako samodzielna jednostka od 1902 do 1996 roku. Została utworzona w 1900 roku przez połączenie kilku pól górniczych i była własnością Franciszka Huberta von Tiele-Wincklera. W 1996 roku kopalnia została połączona z kopalnią Bobrek pod wspólną nazwą Bobrek-Miechowice. W 1999 roku kopalnia została postawiona w stan likwidacji a na jej bazie powstał Zakład Górniczy Bytom III. W 2005 roku większość szybów i budynków została zlikwidowana.

Geologia

W budowie geologicznej biorą udział utwory czwartorzędu, trzeciorzędu, triasu i karbonu. Utwory czwartorzędu zalegają na całej powierzchni obszaru górniczego, stanowią ciągłą pokrywę. Trzeciorząd stanowi płaty mioceńskich ilów marglistych i piasków o miąższości do 30 m. Utwory triasowe reprezentowane są przez: wapień muszlowy górny, środkowy, dolny oraz pstry piaskowiec.

W partii spągowej dolomitów kruszczośnych występują złoża rud cynkowo-ołowiowych, które były przedmiotem eksploatacji prowadzonej przez Zakłady Górniczo-Hutnicze Orzeł Biały w okresie 1877 - 1942 r. dokładniej opisane w pliku ZGH Orzeł Biały.

Sumaryczna miąższość triasu dochodzi do 50 - 70 m.

Była KWK Miechowice znajduje się w części zachodniej niecki bytomskiej, uformowanej w kształcie łuku o biegunach zwróconych na południe. Niecka jest wybitnie asymetryczna o różnie zapadających i zerodowanych skrzydłach. Upad warstw karbońskich skrzydła północnego wynosi 30 - 130⁰ (pokłady stojące i przewalone). Południowe skrzydło niecki wznosi się znacznie łagodniej od skrzydła północnego i na wschód od uskoku głównego tworzy płaską powierzchnię, zalegającą pod małymi kątami 5 - 15⁰.

Główne uskoki:

- uskok „główny”, o zrzucie do 40 m w kierunku zachodnim, przebiega w centralnej części złoża (rejon szybów głównych),
- skok „zachodni” przebiega na zachód od uskoku głównego i zrzuca warstwy o około 11 m w kierunku zachodnim,
- uskok „wschodni” lub „miechowicki”, o zrzucie 5 - 30 m w kierunku zachodnim

Górnictwo

Na obszarze górniczym kopalni eksploatowano pokłady 406/4, 407/2, 412, 414/3, 416/3, 418, 419, 501, 503, 504, 507, 509, 510 na głębokości w przedziale ok. 270 do 820 m.

Zagrożenia zapadliskowe

Zagrożenie zapadliskowe jest spowodowane zarówno przyczynami górniczymi (nałożona eksploatacja rud i węgla kamiennego) jak i geologicznymi w postaci krasu. Możliwość wystąpienia zjawisk krasowych występuje na większości obszaru byłej kopalni. Dodatkowo w części wschodniej oraz północnej zagrożenie dla powierzchni stwarza płytka eksploatacja rud cynku i ołowiu.